

عنوان مقاله:

طرح مدل هماهنگی میان سیاستهای کلی (Global) نوسازی شهری با اقدامات (Global) نوسازی شهری با اقدامات محلی (Local) کاهش آسیب پذیری بناها در نمونه کلانشهر تهران: رویکرد دو وجهی گلوکال ("Glocal")

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی زلزله شناسی و مهندسی زلزله (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

رضا غمسوار خیرالدین - دانشجوی دکتری شهرسازی دانشگاه UPX - پاریس

علیرضا صلاحی مقدم - دانشجوی دکتری شهرسازی دانشگاه UNSW سیدنی - استرالیا

خلاصه مقاله:

یکی از مهمترین انگیزه های فعالان و سیاستگذاران شهری در نوسازی بافتهای شهری مسئله افزایش دوام بافتها در برابر زلزله است. این انگیزه به همراه سایر ضرورتهای نوسازی اجتماعی و اقتصادی بافتهای شهری در نهایت منجر به اتخاذ واریه برخی سیاستها و ضوابط اجرایی نوسازی بناهای شهری میشود. این سیاستها معمولاً به همراه برخی پلانهای کلی شهری با اولویت برخی مناطق جهت نوسازی ارایه میشوند که در آنها معمولاً تکلیف نحوه مداخله و استحکام بخشی اقدامات دقیق برحسب شاخصهای کمی نوسازی روشن نیست تا بتوان به ارزیابی این سیاستها پرداخت. لذا میزان تحقق اهداف سیاستهای نوسازی شهری درچنین طرحهایی عملاً غیرممکن یا بسیار دشوار است. از طرفی در بخش دیگری از زمینه های فعالیت برای کاهش آسیب پذیری بناهای شهری در برابر سوانحی مانند زلزله، با مطالعات و پژوهشهای بسیار تفصیلی و دقیقی توسط نهادهای زیربند مواجهیم. این بررسی ها در مورد کلانشهر تهران در حد بلوکها و بناها و ساختمانهای شهری مورد شناسایی و ارزیابی دقیق واقع شده است. در سایه این مطالعات اولویت ونحوه دوام بخشی نواحی و بناها و بلوکها قابل ترسیم میشود. اما عملاً این مطالعات با سیاستهای مدیریتی شهری در بستر سیاست گذاریهای نوسازی شهری، نمی توانند در یک فرآیند سیستمی و ارگانیک با سیاستهای بالادست شهرسازی بعنوان مبنای اقدامات دقیق برای سیاستهای نوسازی شهری قرارگیرند. لذا ارتباط ازپایین به بالای آنها با سطوح بالاتر سیاست گذاری نوسازی کل شهر (مقیاس Global) بصورت ارگانیک کمتربرقراری شود. همانطور که ارتباط طرحها و سیاستهای کلان نوسازی شهری با سطوح محلی جهت کاهش میزان آسیب پذیری بافتها و بناهای شهری بصورت دقیق (مقیاس Local) از بالا به پایین برقرار نمی شود. انتخاب رویکردی برای برقراری این ارتباط ونسبت بین سیاستها و طرحهای کلان مقیاس نوسازی شهری با انواع اقدامات دوام بخشی به بافتها و بناهای خرد مقیاس از دید محلی محتوای اصلی بحث مقاله حاضر می باشد. چنین نسبتی ازطریق رویکرد دو وجهی شامل دید کلان (Global) و دید اجرایی محلی (Local) که اصطلاحاً گلوکال (Glocal) نامیده می شود برقرار خواهد شد. لذا در این مقاله موارد زیر بررسی می شود: 1. امکانپذیری برقراری ارتباط ارگانیک بین سیاستهای ماکرواشل نوسازی شهری با اقدامات میکرواشل دوام بخشی بافتها و بناها در برابر زلزله. 2. ارتباط سیستمی بین اقدامات کاهش آسیب پذیری بافتها با طرحهای نوسازی شهری چگونه قابل تبیین است؟ یافتن مدل کمی ارتباط ارگانیک بین طیفی از سیاستهای نوسازی شهری با اقدامات کاهش درجه آسیب پذیری بافتها و بناهای شهری در محدوده رسمی 112 ناحیه شهرداری کلانشهر تهران، مشروح مقاله حاضر را تشکیل می دهد.

کلمات کلیدی:

مدلسازی نوسازی شهری، آسیب پذیری بافتهای شهری، رویکرد سیستمی مدیریت نوسازی شهری، کلانشهر تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/15716>

